

Antirelīģiskā propaganda—visas sabiedrības lieta

Mūsu dienās, kad zinātne iekaro vienu cietoksni pēc otra, kad cilvēks apbruņojies ar atomenerģiju un tik plašā mērā izdibinājis kosmosa noslēpumus, reliģijai un ideālistiskajam pasaules uzskatam, kas mēģina balstīties uz pārdabiskiem spēkiem, dots vēl viens smags trieciens. Retākas kļūst reliģiozo ļaužu rindas mūsu zemē. Nevar taču būt ticīgs, ja dzīve burtiski uz katra soļa apstiprina dieva neesamību, ļauj tev izziņāt pasauli un objektīvos likumus, kas tajā valda, lai tos izmantotu visas cilvēces labā.

Tajā pašā laikā nevaram neapzināties, ka reliģijas pārvarēšana ir ilgstošs process. Vēl jo vairāk tādēļ, ka mūsu valstī pastāv pilsoņu apziņas brīvība, ka padomju valdība stingri nosoda jebkādu administrēšanu ciņā pret reliģiju. Administrēt nedrīkstam, bet pārliecināt cilvēkus ir mūsu pienākums un neatliekamais uzdevums. PSKP Programmā uzsvērts, ka partija uzskata ciņu pret buržuāziskās ideoloģijas un morāles izpaudumiem, pret privātpašnieciskās psiholoģijas paliekām, māņticību un aizspriedumiem kā komunistiskās audzināšanas sastāvdaļu.

Zinātniski ateistiskās audzināšanas veicēju pulks rajonā ir it kā liels. Ar šo uzdevumu nodarbojas gan partijas, gan komjaunatnes pirmorganizācijas, arodbiedrību aktīvisti, Politisko zināšanu un zinātnu popularizēšanas biedrības lektori, skolas. Padarīts arī ne mazums. Pēdējā laikā notikuši vairāki interesanti pasākumi. Jēkabpils ateistu klubs bija rīkojis vairākus atklātus vakarus. To apmeklētāji tikās ar bijušajiem reliģisko kultu kalpiem, novadpētnieciņas muzejā iekārtota tēmatiskā izstāde, kas atmasko reliģiskos maldus.

Tomēr visiem antirelīģiska rakstura sarīkojumiem vēl arvien ir kampanjas raksturs, tie notiek no gadījuma uz gadījumu. Ir taču tā, ka Neretas ciemata kultūras namā jau sen par zinātniskā ateisma jautājumiem nav notikusi neviena lekcija. Bet ciematā ir vidusskola ar lielu pedagogu skaitu, pieredzes bagāti lektori. Par nožēlošanu, šoši vien viņi uzskata, ka tā nav viņu darbības sfēra.

Patiesām lielās parādnieces ateisma propagandas laukā ir kultūras iestādes. Pārāk maz iniciatīvas uzrāda šī lielā algoto darbinieku armija. Lūk, Zasas ciemā strādā 3 kultūras darbinieki, turpat atrodas vidusskola. Pašu spēkiem te tikpat kā nekas nav darīts. Izrādās, ka bibliotekāres Stankeviča un Lauska kopā ar tautas nama vadītāju Liepnieci tikai gaida, kad pie viņiem kāds ieradīsies no rajona...

Publiskām lekcijām, tematiskām izstādēm, jautājumu un atbilžu vakariem, pārrunām ar tiem, kas sarāvuši saites ar reliģiju, ir liela audzinājoša nozīme. Tas dod bagātu vielu pārdomām, rosina meklēt patiesību par reliģiju. Lūk, Atašienes ciems. Te ilgu laiku vietējā katoļu draudze zvejoja dvēseles, bet, kad ieradās lektors no Jēkabpils, tautas bija papildinām klubā. Kāpēc tādu sarīkojumu nevarētu būt vairāk? Izrādās, ka par šo lietu nav padomājuši nedz padomju saimniecības kluba vadītājs b. Baltiņš, nedz arī Atašienes ciema bibliotekāre b. Eglīte.

Pret reliģiju vērsta propagandai daudzējādā ziņā trūkst masveidīguma. No mūsu redzes lauka izpaliek atsevišķas iedzīvotāju grupas, neveicam propagandas darbu diferencēti. Liels iespaids bērnu audzināšanā ir mūsu sievietēm. Tas arī saprotami, bet kāpēc gan neorganizēt vēl speciālas lekcijas, pārrunas namamātēm, gados vecākām sievietēm, kas ne-strādā, izskaidrot viņām, kādi ir reliģijas uzskati par sievieti? Par to vēl maz gādā partijas pirmorganizācijas, vietējās lektoru grupas.

Izcila uzmanība mūsu bērnu audzināšanā pievēršama tieši tam, lai viņi būtu brīvi no baznīcas un reliģijas māņiem. Visu reliģiju aktīvie sludinātāji galvenās cerības ticības saglabāšanai liek tieši uz jaunatni, tādējādi mēģinādami pagarināt arī reliģijas mūžu. Tāpēc tā sevišķi nopietni jāsarģā no klerikāļu iespaidošanas mēģinājumiem. NEVAR UN NEDRĪKST SKOLOTĀJS MIERĪGI NORAUDZĪTIES, JA BĒRNU TĒVS VAI MĀTE NEM SAVU DĒLU, MEITU LIDZ UZ BAZNICU. Tas taču parasti notiek piespiedu kārtā, jo neviens bērns nav reliģiozs, ja vien viņam neiedveš aklu ticību.

Zinātniski ateistiskās propagandas uzdevums ir audzināt darbaļaudis karojošā ateisma garā. Šinī ziņā jāizmanto mūsu propagandas daudzveidīgās formas. Te nevar neatgādināt, ka vēl visai maz mums notiek sirsnīgas individuālas pārrunas. Tādā ceļā var sistemātiski apgāzt aplamo reliģisko pasaules uzskatu. To atļauj nepiespiesta atmosfēra, ko visvairāk var izraisīt tādās tikšanās. Nevar no otras puses ignorēt arī masu pasākumus. Kāpēc, piemēram, līdztekus jautājumu un atbilžu vakariem nerīkot mutvārdu žurnālus, nenoorganizēt kinolektorijus? Jā, arī mūsu kinodarbinieki vār un viņiem jānāk talkā.

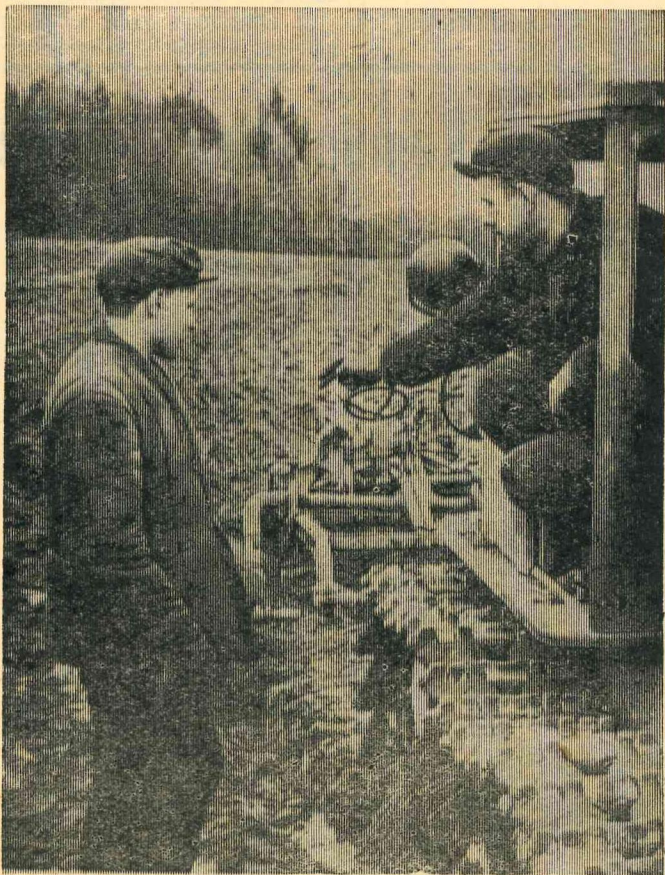
Visas sabiedrības lieta ir propagandēt zinātnisko ateismu. Tas palīdzēs padomju ļaudīm labāk, mērķtiecīgāk īstenot komunistiskās celtniecības uzdevumus, ko nospraudis vēsturiskais PSKP XXII kongress.

Puse rugaiņu apvērsta

Rudens arums — augstu ražu ķīla. Šo zemkopības zelta likumu stingri ievēro Kārļa Marksa kolhoza mehanizatori un laukopji. Pilnā sparā rit rugaiņu aršana. No agra rīta līdz vēlam vakaram neapklust traktoru rūkoņa. Saimniecības pieredzējušākais traktorists Vilis Dābols kopā ar piekabinātā-

ju Daini Irbi paredzēto 5,6 hektāru vietā dienā apar 7—8. Ar krietnu uzviju izstrādes normu izpilda Oļģerts Ziediņš un Jānis Zvaigzne, kas divās maiņās apkalpo otru kāpurķēžu traktoru.

Centīgie traktoristi aparūši vairāk nekā pusi no plānā paredzētās 300 hektāru platības.

Attēlā: traktorists Oļģerts Ziediņš un piekabinātājs Ādolfs Pušmucāns pārrunā darba uzdevu mu.

P. LUČA teksts un foto

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAZOŠANAS PARVALDES ZONA

72 (2767)
22. gads

Otrdien,
1962. gada 30. oktobrī

Maksā
2 kap.

*Kolhoznieki un kolhoznieces! Attīstiet
kolhozu demokrātiju! Kolhozs ir komu-
nisma skola zemniecībai!*

(No PSKP CK Aicinājumiem Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 45. gadadienā)

Plašāk izvērsisim sociālistisko sacensību rudens aršanā

Daudzos rajona kolhozos un padomju saimniecībās Jēkabpils teritoriālās ražošanas pārvaldes aicinājums plaši izvērst rudens aršanu radīs dzīvu atbalsi. Traktoristi runā par savām iespējām, tās

īsteno darbos. Kups ir to traktoru skaits, kuriem rudens aršanas konts visai liels. Lūk, Atašienes padomju saimniecības mehānizators Antons Upenieks ar savu DT-54 jau uzaris 65 hektārus. Labi rudens aršanā savu jauno traktoru T-74 izmanto birzietis Kārlis Ubergis.

Kolhozs «Ciņa» un vairākas citas saimniecības arī no savas puses noteikušas prēmijas par augstākajiem sasniegumiem rudens aršanā. Teritoriālās ražošanas pārvaldes konkurss, kā zināms, izsludināts no 25. oktobra līdz 17. novembrim (ieskaitot). Tie traktoristi, kas šajā laika posmā uzars vairākus augsnes, arī varēs pretendēt uz prēmijām un ierindoties godalgotajās vietās. Ja reiz ir sacensība, tad arī vajag sacensties, ne retāk kā ik piedienas rezumēt ikviena traktora veikumu. Protams, vēl labāk būtu, ja tieši tagad to darītu pat biežāk. Sacensības raksturs taču prasa, lai mehanizatori būtu lietas kursā par biedra, pārējo traktoru darbu, lai labāk aprēķinātu savus spēkus ciņā par pirmajām vietām. Bet, redziet, Plaviņu paragsaimniecības vadošie darbinieki un partijas pirmorganizācija gan pārrunāja izsludinātos sacensības noteikumus, taču operē ar datiem par traktoru izstrādi uz 10. oktobri... Kas tad tā par sacensību? Mums nevajag runas par sacensību, bet īstu, dzīvu sociālistisko sacensību, kas ļautu pirmrindniekiem vēl vairāk izvīrīties un atpalcējiem sasniegt viņu līmeni.

Partijas pirmorganizāciju neatliekamais uzdevums — ar politiskā darba pasākumiem iesaistīt sacensībā itin visus traktoristus, kam uzticēta rudens aršana. Tas ir arī saimniecību vadītāju pienākums.

Brigādē bietes novāktas

Kolhozā «Daugava» kartupeļu sējumu platības nokoptas. Tagad ļaudis čakli strādā cukurbietu laukos. Tā, otrajā laukkopības brigādē, kuru vada brigadieris Edgars Kalniņš, bietes jau novāktas. Pirmā beidza tās izraut un nogriezt cukurbietu audzētāja Aleksandra Bite. Viņa ieguvusi savā laukā visaugstāko cukurbietu ražu. Tuvākajās dienās arī pirmajā un trešajā laukkopības brigādē beigs griezt bietes.

Sēces pieņemšanas punktā uz 23. oktobri bija nodotas 58 tonnas biešu.

Z. AUDZE

Oktobra svētkus sagaidīsim ar nokoptiem laukiem

Kolhoza «Vārpa» partijas pirmorganizācijas sapulcē, kā arī valdes sēdē apsprieda jautājumu, kā labāk un mērķtiecīgāk organizēt lauku darbus, lai ātrāk novāktu ražu. Izstrādāja pasākumus pieļauto trūkumu novēršanai, kā rezultātā darbs sāka veikties labāk. Uz 22. oktobri saimniecībā jau bija norakti visi kartupeļu stādījumi 46 hektāru platībā, šinīs dienās beidz novākt cukurbietes. Ražas novākšanas darbos pašāizlīdzīgi strādāja kolhoza mehanizatori, kuri, atsaucoties Bauskas kolhozu un padomju saimniecību teritoriālās ražošanas pārvaldes labāko mehanizatoru aicinājumam, pielika visus spēkus, lai ātrāk nokoptu laukus. Kartupeļu novākšanā čakli piedalījušies Evalds Rubeniņš un Juris Patmalnieks. Ar biešu izcēlājiem labi strādājuši Osvalds Dābols un Jānis Skujiņš.

Neskatoties uz paveikto rušināmo kultūru nokopšanā, daudz darba vēl palicis graudaugu novākšanā. No 716 hektāriem uz 29. oktobri bija atlicis ko pļaut 74 hektāri viszemākajās vietās. Lai paātrinātu šo platību novākšanu, mehanizators Evalds Skutelis ierosināja piekabinātam kombainam piemontēt «slēpes», lai mitrākajās lauku vietās tas neiestigtu.

Pēdējais no rudens darbiem ir augsnes sagatavošana nākamā gada ražai. Pašlaik ik dienas brigādēs mehanizatori ar laukus. Tā, nerēķinoties ar darba dienas stundām, čakli strādā traktorists Dailonis Jurašs, kurš katru dienu maiņas normu izpilda par 150 un vairāk procentiem, uzarot 6—7 hektārus maiņā. Labi strādā arī mehānizators Aleksandrs Tihomirovs.

Kolhoza ļaudis apņēmušies sagaidīt Oktobra svētkus ar tīri nokoptiem un uzartiem laukiem.

Z. ŠKIPARS,
kolhoza «Vārpa» agronoms

PARTIJAS DZIVE

Partijas organizācija cīņā par disciplīnu kolhozā

Kolhoza «Druva» priekšsēdētājs b. Iesalnieks ražas novākšanai pieprasīja 20 talcinieku no pilsētas. Trūkstot cilvēku, lai varētu veikt visus darbus reizē, argumentēja b. Iesalnieks. Vai tiešām tā ir, ka samērā nelielajā kolhozā trūktu darba spēka? Noskaidrojot uz vietas, izrādījās, ka pirmajā brigādē 31 kolhoznieks un otrajā brigādē 11 kolhoznieku praktiski nepiedalās darbā. Tā, darba spējīgā kolhozniece Tekla Soltuma bija izpelnījusi tikai 44 izstrādes dienas. Visu savu enerģiju šī veselīgā sieviete izlietoja savā personīgajā saimniecībā. Uz brigadieru aicinājumu piedalīties darbā viņa rupji atbildēja, lai viņu netraucējot, jo kolhoza darbā viņa nepiedalītosies.

Otrajā brigādē Ručevsku ģimene kolhoza darbā tikpat kā nepiedalījās. Pats ģimenes galva it kā iekārtojies Preiļu rajonā meliorācijas darbos, tur personīgu zirgu, no kolhoza laukiem sapļāvis zirgam, personīgajai govij, teļi un veseram aitai baram vairākas tonnas sienu. Ručevska sieva Tekla tai vietā, lai strādātu kolhoza laukos, nodarbojās ar sava lielā lopu bara kopšanu. Pats Ručevskis darba laikā braukāja personīgajā drošā piedzīvē, personīgo lopu barošanai pirka Līvānos pa 30 kukuļu maizes. Tātad kolhoza teritorijā dzīvoja īsts darba disciplīnas grāvējs.

Jautājumu par darba disciplīnu kolhoza partijas pirmorganizācija bija spiesta izskatīt atklātā partijas sapulcē. Komunisti asi runāja par to, ka kolhoza valde pret disciplīnas grāvējiem izturas liberāli, ka pat dažu komunistu ģimenes locekļi nepiedalās kolhoza darbā. Tā, komunist b. Molčanovs, strādādam par mehāniķi, centīgi pilda savus uzdevumus, ir aktīvs arī sabiedriskajā dzīvē. Turpretī viņa sieva Valija vairāk nodarbojās ar savu personīgo saimniecību. Molčanovs sapulcē apsoliya lietu nokārtot, un tagad Valija sākusī centīgi strādāt kolhozā ražas novākšanas darbos.

Partijas organizācija nolēma sarīkot brigāžu sapulces. Otrās brigādes sapulcē piedalījās rajona prokurors b. Maizelis un rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Peļņiks. Jautājumu par Ručevski izskatīja biedru tiesā un brigādes sapulcē. Nolēma nelikumīgi sapļauto sienu atsavināt, piedzīt no Ručevska zaudējumus par noganītām platībām. Ručevskim noņēma arī piemājas zemi. Šo lēmumu vienbalsīgi at-

balstīja visi čaklie kolhoznieki. Noturētas individuālas pārrunas ar kolhozniekiem, kuri slikti piedalījās darbā. Runāja arī ar Teklu Soltumu. Visus brīdināja, ka tos, kuri aktīvi nepiedalīsies darbā, izslēgs no kolhoza un noņems piemājas zemi.

Partijas sapulce nolēma, ka visiem komunistiem ražas novākšanā jābūt pirmajās rindās. Šo lēmumu izpildīja. Partijas pirmorganizācijas sekretāre b. Iesalniece, komjaunatnes organizācijas sekretāre b. Ancāne, agronoms b. Ancāns un pārējais aktīvs praktiski piedalījās labības novākšanā.

Stingri tika kontrolēts lēmums, lai piedalītos darbā tie kolhoznieki, kas līdz šim nestrādāja. Rezultātā partijas organizācija panāca, ka darba disciplīna uzlabojusies. Vēl tikai viena kolhozniece — Ustinija Spiridonova tēlo slimo, apkopdama vairāk nekā desmit zosis, divus liellopus, aitai baru un dūšīgi strādājot savā piemājas zemē. Spiridonova izmanto arī kolhoza zirgu, bet kopus darbā nepiedalās. Partijas organizācijai jāpanāk, lai Spiridonova strādātu kā visi kolhoznieki, vai arī viņa no kolhoza jāizslēdz.

Veicot šos pasākumus, partijas organizācija panāca, ka kolhozs «Druva» varēja iztikt bez talciniekiem ražas novākšanas darbos, pietika pašu spēku.

Iekšējās darba spēka rezerves ir katrā kolhozā un padomju saimniecībā. Ja kolhozu «Laucese», «Uzvara», Zases padomju saimniecības un vēl citas partijas organizācijas stingri prasītu no kolhozu valdēm un padomju saimniecības administrācijas izbeigt liberālo attieksmi pret slaušiem un darba disciplīnas grāvējiem, tad šodien minētajās saimniecībās nebūtu lielās platības nenopļauti graudaugi, nenovāktas cukurbietes, kartupeļi.

V. I. Leņins norādīja, ka, ceļot sociālismu, jābūt divām audzināšanas metodēm: pirmā — pārliecināšana, bet otrā — ja cilvēks negrib ievērot mūsu socialistiskās sadzīves normas, piespiest viņu to darīt. Nedrīkst būt nekādas iecietības pret slaušiem un liekējiem. Mūsu tauta, kas pašreiz dzīvo isteno PSKP XXII kongresa vēsturiskos lēmumus, nevar samierināties ar to, ka vēl atrodas cilvēki, kas traucē mūsu virzīšanos uz komunismu.

A. KAĻANS,

LKP CK partorgs teritoriālajā ražošanas pārvaldē

KOMJAUNATNES ORGANIZĀCIJAS

Iniciatīva jāaudzina

Garāmģājēji sašutuši novērsās. Pašā darba dienas vidū Ābeļu padomju saimniecības centra ciematā celmalā gulēja pāris apdzērušos vīrus.

— Kur palikuši mūsu kārtības sargi? Vai tiešām pie mums nevar darīt galu žūpošanai?

Par komjaunatnes pirmorganizāciju neviens neņemina. Neviens nepārmeta, ka jaunieši neinteresējas par tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību. Tomēr tas nenozīmē, ka komjauniešus var attaisnot. Vēl šodien Ābeļu padomju saimniecībā nav pabeigta tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības organizēšana. Bēdīgs fakts. Komjauniešiem pietrūcis uzņēmības.

...Bērnu priekšnesumus visi uzņēma ar lielu sajūsmu. Priecājās vecāki, apmierināti bija pārējie skatītāji.

— Labi gan būtu, ja ar mūsu mazajiem tā pastāvīgi nodarbotos. Bērni iemācītos ko derīgu, mazāk laika paliktu nedarbiem, — šo vēlēšanos izteica daudzi vecāki pēc svētku koncerta pagājušajā gadā.

Arī šogad, sagaidot Lielā Oktobra 45. gadadienu, Ābeļu padomju saimniecības bērni gatavo patikamu pārsteigumu visam kolektīvam. Šos pasākumus organizē partijas pirmorganizācija un arod biedrības vietējā komiteja. Kāpēc gan to nevarētu darīt komjaunieši? Varbūt starp viņiem nav tādu, kas varētu vadīt mazos pašdarbniekus? Visi bija ļoti nevalīgi. Arī zootehniķe Ausma Skosta, noliktavas pārzine Milda Niedrite neiedomājās piedāvāt savu palīdzību. «Visvalīgākais» izrādījās kompleksās brigādes brigadieris, partijas pirmorganizācijas sekretāra vietnieks Ādolfis Jērāns. Viņš prata iekārtot savus pienākumus tā, ka dažas stundas varēja atrast šī pasākuma organizēšanai.

...Kino seanss beidzās. Jaunieši neizklīda. Viņiem gribējās vēl kādu laiciņu pavadīt kopā, papriecāties, padejot.

— Kur tad muzikants? Laiks spēlēt pirmo valsī! — ātri sakārtojusi telpas, jaunieši nepacietīgi

jautāja. Pāris stundas padejojuši, viņi izklīda. Deju laikā daži apmainījās iespaidiem par redzēto filmu. Bieži vien daudz kas no redzētā palika neizprasts. Kā šeit būtu noderējusi kolektīva filmas apspriešana, novērtējums! Diemžēl, nevienam prātā neienāca to organizēt un, ja arī ienāca, kas gan uzņemties pūles. Starp komjauniešiem pagaidām tādu nav. Varbūt viņu vidū nav cilvēku, kas spējīgi to organizēt? Uldim Rozenbergam, Martai Niedritei un Jurim Niedritim vidējā izglītība. Ausmai Skostai — augstākā. Nupat pirmorganizācijas biedru vidū uzskaitē stājusies Dzidra Melnbārde. Arī viņai vidusskolas izglītība. Bez tam saimniecībā ar vīdējo un augstāko izglītību vēl ir citi speciālisti un vadošie darbinieki. Tātad objektīvie iemesli vārdam «nevaram» atkrīt. Pietrūcis iniciatīvas.

Ābeļu padomju saimniecības komjauniešiem iniciatīvas pietrūcis arī daudzu citu lielu un mazu pasākumu organizēšanai. Komjaunieši reti raksta savai sienas avīzei, gaužām maz viņi vēl paveikuši, lai rosīgi darbotos saimniecības klubā, fizikultūras kolektīvā, mākslinieciskās pašdarbības pulcīnī, apsīcis tēlnieku pulciņa darbs. Arī komjaunatnes pirmorganizācijas iekšējā darbā bija vērojama pasivitāte. Gada laikā 5 sapulces — tas ir pietiekoši pārliecinošs fakts, lai par to runātu.

Ko darīt? Kā pārvarēt inertību? Līdzekļu un iespēju daudz: uzdevumi komjauniešiem un kontrole par to izpildi, regulāras komjauniešu sapulces ar interesantu jautājumu apspriešanu, ciešākas saites ar jauniešiem. Bet pirmkārt un galvenokārt iniciatīva jāprasa no sekretāra. Un te, lūk, nevar apiet tādu jautājumu kā partijas vadība. Līdz šim tā bijusi pārāk nekonkrēta, atrauta no jaunatnes dzīves un interesēm. Iniciatīva jāaudzina. Komunisma cēlājiem nepieder vienaldzīgu vērotāju vieta. Patstāvība, iniciatīva — tā ir viena no vispilgtākām rakstura iezīmēm, ko

vēlamies redzēt mūsu jaunatnes darbā un rīcībā.

Ābeļu padomju saimniecības komjaunieši nesen pārskata un vēlēšanu sapulcē nosprauda konkrētu darbības programmu turpmākajam periodam. Bet labie nodomi, konkrētais lēmums var palikt uz papīra, ja komjaunieši lielās un mazās lietās neparādis iniciatīvu. Tas cieši jāiegaušm jaunajam sekretāram Jurim Niedritim, tas savās darba gaitās pastāvīgi jāatceras visiem komjauniešiem.

D. SLIKŠANS

Posteni komunistiskā darba trieciennieks

Pēc demobilizēšanās no Padomju Armijas Staņislavs Namavīrs iestājās strādāt uz dzelzceļa. No tā laika aizritējuši 12 gadi. Staņislavs Namavīrs kļuvis par vienu no labākajiem Līvānu dzelzceļa stacijas pārmijniekiem. Bieži vien viņu min kā paraugu jaunajiem darbiniekiem. Divpadsmit gadu laikā Staņislavam nav neviena disciplīnas pārkāpuma, toties daudzkārt viņš apbalvots ar Goda rakstiem, par priekšzīmīgu darbu saņēmis pateicības. Viņš apkalpo dzelzceļa pārbrauktuvi uz Līvānu—Preiļu šosejas un pārmiju posteni Nr. 2.

Staņislavs Namavīrs bija to Līvānu stacijas darbinieku skaitā, kas pirmie izcīnīja godpilno komunistiskā darba trieciennieka nosaukumu.

Attēlā: pārmijnieks Staņislavs Namavīrs pavada kārtējo vilcienu.

P. PLUSA teksts un foto

Mūsu karojošo ateistu pulciņš

Jau trešo gadu mūsu skolā ar labām sekmēm darbojas karojošo ateistu pulciņš, kurā sastāv ap 30 vecāko klašu skolēni. Pulciņš par savu galveno uzdevumu izvirzījis panākt, lai visi skolēni, beidzot skolu, ne tikai paši neticētu dievam, nepieņemtu reliģiskos rituālus, bet kļūtu par aktīviem komunistiskās pasaules uzskata pārdējiem, varētu izskaidrot reliģisko māņu aplamību.

Lai prastu parādīt un izskaidrot bībeles dogmu pretrunas, pulciņa dalībnieki paši sīki iepazīstas ar reliģijas izcelšanos, tās pirmatnējām formām, kristiešu bībeli. Protams, tas viss palīdz ateistu pulciņa biedriem pārrunāt ar ticīgajiem jūsties drošiem un pierādīt zinātniskā pasaules uzskata pareizību.

Savā skolā, ciemā, kā arī apkārtnē kolhozu klubos un tautas namos bieži rīkojam dažādus pasākumus, kas veltīti zinātnes un reliģijas cīņai. Noorganizēti arī vakars par Vatikāna reakcionāro būtību.

Dažādus referātus šiem vakariem sagatavo paši skolēni — pulciņa biedri. Tā, 8. klases komjaunietes Aija Kokaine un Mirdza Pikšteina sagatavojušas referātus par pareizticību un katolicismu.

Pašlaik mūsu skolas jaunie ateisti rosīgi gatavo pulciņa vakaram, kurš notiks novembra vidū skolā, ciema klubā un stacijā par tēmatu «Reliģijas izcelšanās». Šim vakaram gatavo dzīvo avīzi un iestudējumu, bet jaunie ķimīķi demonstrēs dažādus «baznīcas brīnumus». Skolas kinomehāniķi demonstrēs filmas «Dzīvības izcelšanās» un «Padomju kosmiskie Zemes pavadoņi».

Rosīgais darbs nav palicis bez panākumiem. Neviens no skolēniem vairs nepieņem reliģiskos rituālus un netic dievam. Vēl vairāk. Daudzses baznīcas luterāņu draudzes padome faktiski vairs nedarbojas, jo tās sastāvā palikušas tikai trīs vecas tantīnas. Pats draudzes padomes priekšsēdētājs Grundulis atteicies no baznīcas, bet viņa meita ir aktīva pioniere un pašlaik gatavojas iestāties komjaunatnē. Jau divus gadus mācītājs nerīko kapu svētkus Daudzses kapos. Arī mirušos apglabā bez dievvārdiem. Kopš 1958. gada baznīcā nav iesvētījis neviens jauniešis. Šā gada jūnijā ar ciema padomes izpildu komitejas lēmumu Daudzses baznīca slēgta.

Protams, būtu nepareizi uzskatīt, ka esam jau padarījuši visu, lai izmestu no ļaužu apziņas reliģiskos sārņus. Kaut gan uz pirkstiem saskaitāmi, taču vēl ir atsevišķi bērnu vecāki, kuri tic dievam un pat atrod laiku braukt pielūgt dievu un izsūdzēt grēkus uz citām baznīcām. Mūsu ciema un skolas karojošo ateistu uzdevums ir pārliecināt arī šos ļaudis par viņu maldīšanos.

Baznīca atkāpjas soli pa solim. Zinātne, materiālistiskais pasaules uzskats atkaros tai vienu pozīciju pēc otras. Mēs esam pārliecināti, ka jau visdziļākajā laikā ne tikai mūsu ciemā, bet arī citur ļaudis atbrīvosies no pagātnes paliekām, cerēs nevis uz labāku dzīvi viņpasaulē, bet ar vēl lielāku rosmi un degsmi veidos labāku dzīvi tepat uz zemes.

V. ANTĀNS,

Daudzses astoņgadīgās skolas direktors

Aicinām visu uzņēmumu kolektīvus

Atbalstot Liepājas jūras zvejas ostas, Kolkas zivju konservu fabrikas, VEF un citu mūsu republikas uzņēmumu kolektīvu iniciatīvu iekļauties sociālistiskajā sacensībā pēc Baltkrievijas un Lietuvas PSR Tautas saimniecības padomju ierosmes par gaisa, ūdens baseinu un augsnes piesārņošanas samazināšanu ar rūpniecības atkritumiem pilnētās un apdzīvotās vietās, uzņēmumu teritoriju apstādīšanu ar kokiem un košuma krūmiem, mēs, Jēkabpils ķieģelfabrikas kolektīvs, uzņemamies līdz 1963. gada 1. Maijam šādas sociālistiskās saistības:

1. Uzstādīt ciklonus putekļu uztveršanai uz tuneļu krāsns sudmalām.
2. Betonēt fabrikas teritorijas ceļus, ietves un laukumus.
3. Fabrikas teritorijā un strādnieku ciematīnā iestādīt tūkstoš kociņu un košuma krūmu.
4. Līdz 1964. gada 1. janvārim pārslēgt ķieģeļu cehu uz tvaika

apgādi no keramzīta ceha centrālās katlu mājas.

5. Organizēt pārrunas fabrikas cehos par republikas un rajona dabas resursu aizsardzību.

Ķieģeļu fabrikas kolektīvs uzaiicina uz sociālistisko sacensību Jēkabpils cukurfabrikas un rajona rūpniecības kolektīvus un aicina arī pārējos rajona uzņēmumus iesaistīties šī sacensībā.

Sociālistiskās saistības pieņemtas strādnieku, kalpotāju un inženiertehnisko darbinieku sapulcē.

Sapulces vārdā saistības parakstījuši:

A. ALEKSEJEVS,

fabrikas galvenais inženieris

M. EVARTE,

partijas pirmorganizācijas sekretārs

P. PEREGONCEVS,

vietējās komitejas priekšsēdētājs

E. PASKEVICIS,

S. KOROLIS, A. LAVRENOVENE,

G. RUDAKS,

fabrikas strādnieki

Dignājieši rūpējas par lopkopības fermu mehanizāciju

Dignājas kolhoza valde laikus rūpējas par lopkopības fermu sagatavošanu ziemai. Sešu cilvēku būvbrigāde jau septembra pirmajās dienās sāka savest kārtībā novietnes — laboja logus, durvis, grīdas, barības galdus. Lai kaut kas nepaslidētu garām nepamānīts, valde izveidoja īpašu komisiju lopu novietņu pārbaudei un pēc tam, kad komisija savu uzdevumu bija pabeigusi un sastādījusi aktus, jautājumu vēlēis apsprieda valdes sēdē. Protams, vienā otrā novietnē vēl palikuši daži nepaveikti sīkumi, bet paši galvenie darbi padarīti.

Taču novietņu rūpīgā sagatavošana nav vienīgais uzdevums, kas veikts, lai lopkopjiem ziemā būtu labi strādāt. Kolhozā šogad daudz darīts lopu novietņu celtniecībā un mehanizācijā. Tātad var runāt par zināmu pavērsienu darba ražīguma celšanā, produkcijas pašizmaksas pazemināšanā un lopkopju soļa atvieglošanā.

Līdz šim kolhoza vadība fermu mehanizācijā maz varēja darīt, jo saimniecība nebija elektrificēta. Šogad pāri tūkstiem stiepjas nupat ierīkotās elektrības līnijas, kas dos strāvu kā ražošanas sektoriem, tā dzīvojamām mājām. Elektrifikācijai kolhozs izlietojis 20 tūkstošus rubļu. Vairāk nekā trīsarpus tūkstošu rubļu izlietoti slaukšanas iekārtu iegādei.

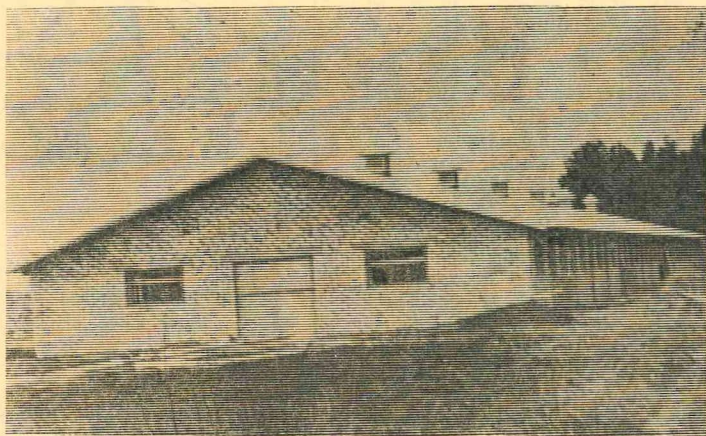
Sajās dienās beidz elektrificēt tikko uzcelto fermu 80 govīm. Go-

vis te turēs bez piesiešanas, lopkopju darbu atvieglos «skujiņas» tipa slaukšanas iekārtas. Visu darbu te veiks četri cilvēki — divas slaucējas un divi strādnieki. Mehāniskās slaukšanas ierīces uzstādīs arī nelielajā kūtī, kas atrodas blakus jaunajai novietnei un kurā ir ap 30 govju. Ašņavēru novietnē, kur atrodas 40 govīs, slaukšanas aparāti jau uzstādīti, un, tiklīdz fermu pieslēgs elektriskajam tīklam, tie sāks darboties. Paredzēts iekārtot mehānisko slaukša-

nu arī Meņķu kūtī, kur novietotas 40 govīs.

Lielajā centra kūtī, kur atrodas 125 govīs, mehāniskās slaukšanas aparāti darbojas jau divus gadus. Raizes lopkopēm līdz šim te sagādāja siltā ūdens trūkums. Tagad novietnē beidz izbūvēt virtuvi, kas stipri atvieglos slaucēju darbu.

No 440 govīm jau šogad mehāniski slauks 280. Tas ļaus par atbilstoši cilvēkiem samazināt lopkopju skaitu. Lai darbs ar aparātiem ritētu bez sarežģījumiem, slau-

Lūk, tāda izskatās kolhoza «Dignāja» topošā bekonu fabrika.

V. BEĻEVIČA foto

Visu uzmanību lopu izmitināšanas organizācijai

Mūsu republikas kolhozi un padomju saimniecības ziemai atstāj apmēram tikpat daudz lopu kā pērn. Taču šoziem to turēšanā radīsies grūtības, jo daudzas saimniecības pieļāvušas kļūdas darba organizācijā un sliktajos laika apstākļos nav spējušas sagatavot pietiekami daudz lopbarības sabiedriskajam ganāmpulkam. Republikā caurmērā katram liellopam sagatavots par 15 procentiem mazāk rupjās barības nekā pagājušajā gadā. Sulīgās barības katrā govijā un grūsnai teļai šoziem būs turpat par vienu trešdaļu mazāk un pašražotās spēkbarības — apmēram uz pusi mazāk.

Jāpiezīmē, ka tie ir caurmēra dati un atsevišķās saimniecībās stāvoklis ar lopbarību ir vēl sarežģītāks.

Reāli apsvērusi pašreizējo situāciju, Latvijas KP CK un republikas Ministru Padome veic vairākus pasākumus. Mūsu kolhozi un padomju saimniecības no citām republikām saņems daudz rupjās barības un spēkbarības. Taču tas nedos vēlamos rezultātus, ja katrs kolhozs un padomju saimniecība nedarīs visu, lai maksimāli izmantotu savas iekšējās rezerves un iespējas.

Kas jādara, lai sekmīgi noritētu lopu izmitināšana?

Vispirms visām saimniecībām visās laikā jābeidz nenogatavojušos vasarāju novākšana, maksimāli jāpaaugstina cukurbietu novākšana, stingri jāraugās, lai neietu bojā bietes un lapas, jāsteidz lapu skābešana kopā ar vasarājiem un atālu. Cūkām jāgatavo skābbarība no bojātiem un sīkajiem kartupeļiem. Iespējami ātrāk jāsavāc atlikušie salmi un siens.

Lielopu barības devās šogad prāvs būs salmu īpatsvars. Tāpēc ļoti svarīgi salmus apstrādāt ar amonjākūdeni, jo tas turpat divas reizes palielina to barības vērtību. Bagātināt rupjo barību varēs visas saimniecības. Latvijas Lauktehnikas apvienība jau ievēd šo preparātu. Lauksaimniecības produktu ražošanas un sagādes ministrija organizē kursus tiem, kas strādās īpašās salmu bagātināšanas vienībās. Taču vēlams, lai lielākā daļa kolhozu un padomju saimniecību salmu apstrādi ar amonjākūdeni veiktu pašu spēkiem. Tur, kur to izdarīt nebūs iespējams, salmi vismaz jāeksē, jāsutina un citādā veidā jāuzlabo.

Labi zināms, cik liela nozīme lopu izmitināšanā ir tādām organizatoriskām vienībām, taču nepieciešami pasākumiem kā normēta un vienmērīga lopu barošana, stingra lopbarības izlietošanas kontrole, dienas režīma ievērošana, dzīvnieku dzirdināšana ar siltu ūdeni, minerālbarības izēdināšana utt. Taču daudzus no šiem priekšnoteikumiem, kā liecina prak-

se, diemžēl, neievēro, un neievēro tieši tur, kur ir grūtības ar lopbarību. Var droši teikt, ka sekmes lopu izmitināšanā lielā mērā būs atkarīgas no tā, kā mēs pratīsim lietderīgās atziņas īstenot konkrētā darbā. Partijas organizācijām un saimniecību speciālistiem steidzīgi jāsarīko pārbaude katrā fermā, lai noskaidrotu, kā kolhozi un padomju saimniecības sagatavojušās lopu un putnu izmitināšanai ziemā.

Sevišķi liela nozīme piešķirama jautājumam par lopu mītnu būvi un sagatavošanu ziemai. Taču kā rāda prakse, arī šim ļoti svarīgajam uzdevumam netiek veltīta vajadzīgā uzmanība. Kolhozi un padomju saimniecības gausi būvē lopu mītnes. Un ja vainu par to mīl novēlēt uz starpkolhozu celtniecības organizācijām un būvpārvaldēm, tad jāpauž, kurš tad ir vainīgs, ka daudzas mūsu saimniecībās neapmierinošs stāvoklis ir ne tikai jaunu objektu nodošanā ekspluatācijā, bet arī veco ēku remontēšanā. Galvenais acimredzot nav vaininieku meklēšana, bet gan saimniecību vadītāju un kolektīvu attieksme pret celtniecības un remonta darbiem. Lūk, piemērs. Saldus teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes Hruščova kolhozā lopu mītnes ir galīgi nolaistas un aizaugušas ar mēsliem, telpas pārplūdušas ar vīru. Taču par ēku remontu un sagatavošanu ziemai šajā saimniecībā pat nerunā, lai gan šī kolhoza kolektīvam ir visas iespējas visdrīzākajā laikā izremontēt kūti. Tieši šis kūtums vienaldzība ir jāiznīdē vairākās mūsu saimniecībās, un tad sekmes lopu izmitināšanā būs nodrošinātas.

Ļoti svarīgi, lai par lopu izmitināšanu rūpētos viss kolhoza vai padomju saimniecības kolektīvs. Lai to panāktu, pirmām kārtām katrā saimniecībā plaši jāapspriež lopu izmitināšanas priekšdarbu pārbaudes rezultāti. Kolhozniekiem un padomju saimniecību strādniekiem atklāti jāpasaka, kāds ir stāvoklis, jāaprunājas ar kolektīvu un, ja tas ir vajadzīgs, jālūdz tam palīdzība — personiskajiem lopiem sagatavotās lopbarības pārpalikumi.

Kolhozu un padomju saimniecību vadītājiem nopietni jāpadomā, vai lopkopji, kas strādā patlaban, spēs pārvarēt šās ziemas grūtības. Nevizu vietā droši un bez ilgas gudrošanas jāliek čakli darba darītāji — komunisti, komjaunieši un aktīvisti. Ikvienu lopkopja kandidātu obligāti jāapspriež kolhoznieku kopsapulcēs. Visa kolektīva priekšā lopkopjiem atklāti jāpasaka, cik liela ir viņu atbildība. Vienlaicīgi kopsapulcē jāizlemj arī jautājumi, kas saistīti ar lopkopju darba samaksu. Šoziem, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, darba būs krietni vairāk, bet attiecīgā produkcijas pieauguma nebūs. Tāpēc daudzās saimniecībās noteiktā darba samaksas sistēma, kad maksā par saražotās produkcijas vienību, nebūs pietiekama.

Lopu ziemošanas laikā periodiski, ne retāk kā vienu reizi divās nedēļās, jāpārbauda stāvoklis kūtīs un rezultāti jāapspriež kolhozu valžu sēdēs. Reizi mēnesī obligāti jāpasauca lopkopju sanāksmes, lai rezumētu darbu, apmainītos ar pieredzi. Čaklākajiem darba darītājiem jāizsniedz prēmijas.

Kolhozu un padomju saimniecību partijas organizācijām, komjauniešiem un visiem aktīvistiem pastāvīgi jāseko lopu ziemošanas gaitai, jāpauž, lai nekavējoties tiktu novērsti pat mazākie trūkumi. Ja vien visās saimniecībās šiem jautājumiem veltīs pienācīgu uzmanību, ja tiks veikti visi pasākumi un liktas lietā visas iespējas, tad var droši teikt, ka lopu izmitināšana šoziem noritēs sekmīgi.

J. GORSKINS,

Latvijas KP CK Lauksaimniecības nodaļas vadītāja vietnieks

Kolhozā „Ļeņina karogs“

1. Draudzīgā pulkā darbs sokas

Tas bija septembri, kad ienācēji kolhoza «Ļeņina karogs» kantori vairākas dienas pie slēgtajām darbistabas durvīm lasīja pieprasītu zīmīti: «Visi ražas novākšanas darbos.» Gan kolhoza kantora, gan Krustpils ciema padomes darbinieki un arī kolhoza būvbrigādes ļaudis tajās dienās tūkstos paveica krietni daudz darbu.

Nesen atkal vairākas dienas talcinieki devās palīgā laukopjiem. Vienu dienu darbs bija pie salmu gubošanas un zirņu kušanas, tad nācās gatavot skābbarību. Grūti pateikt, kuri no talciniekiem šajās dienās paveica visvairāk, jo visi strādāja vienlīdz spraigi ikvienā postenī.

2. Kādi pūliņi—tāda alga

Regulāri ik pēc diviem mēnešiem kolhozniekiem izmaksā naudas avansus. Bieži vien kasiere izbrauc tieši uz brigādēm, lai ļaudis nekavētu darbu. Šī mēneša sākumā noslēdzās septembra otrajā pusē uzsāktā naudas izmaksa par izstrādes dienām, ko kolhoznieki izpelnījuši jūlijā un augustā. Piemēram, daļa ceturtais brigādes kolhoznieku darba algu saņēma turpat darba vietā pie kuļmašīnas.

158,4 rubļus divos mēnešos bija izpelnījuši cūkkopēja Zēlma Andersone, 117 rubļus — gane Dzidra Strēlniece, 100,8 rubļus — lopkope Vilma Mežāka, 73 rubļus — laukkopis Staņislavs Strods. Vēl daudz citu kolhoznieku saņēma krietnas naudas summas par padarīto pēdējos divos mēnešos.

Par katru izstrādes dienu avansā izsniegta 60 kapeikas. Bez tam par lopbarības ievākšanas laikā izpelnītiem, tā saucamām «siena dienām» laukkopji vēl papildus saņēma 30 kapeikas par katru dienu.

Kāds darbs, tāda alga. Viena otra arteļa biedra uzvārda sarakstos tomēr nebija. Nevis vecums vai slimība kavēja strādāt, bet drīzāk gan laiskums. Lūk, jaunajam puisim Nikolajam Indrikovam šī gada astoņos mēnešos izpelnītas ti-

Cetrās dienās sagatavots vairāk nekā 200 tonnu skābbarības. Krietni pastrādāja kolhoza zootehniks Milda Gludīte, kasiere Aina Svence, rēķinvedes palidze Emīlija Leice, ciema kluba vadītāja Inta Juste, būvbrigādes strādnieki Mihails Sipovičs, Vladimirs Vaškuns, ciema padomes kasiere Ludmila Namavira, uzskaitvedes Erna Ziliņa, Berta Šteinberga, veterinārfeldšeres Maija Kalniņa, Irēna Tamane, kontrolasistente Vilma Ģērķe, kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājs Roberts Siliņš un vēl citi. Bez tam divas dienas skābbarības gatavošanā kolhozā čakli strādāja arī Jēkabpils 4. vidusskolas 10. un 11. klašu skolnieki.

kai 4 izstrādes dienas, bet viņam līdzīgam «slinkuma lāpītājam» tajā pašā brigādē Jānim Siliņam — 16 izstrādes dienas. Jāņa Siliņa gados vecais tēvs — Augusts savukārt ir čaklāko brigādes ļaužu skaitā. Viņa kontā — 231 izstrādes diena.

Un vai gan sevi par čaklu var saukt ceturtais brigādes gados vēl jaunā un spēcīgā kolhozniece Elga Egliete, kurai arī ģimenes apstākļi nekavē piedalīties darbos, bet izpelnījuši šogad tikai 24 izstrādes dienas? Ja matemātiski dala, iznāk caurmērā trīs dienas mēnesī!

Mehanizatoriem naudu izmaksā reizi mēnesī. Traktoristi Vilis Reiznieks un Adams Golmeisters septembrī ar savu traktoru DT-54, neskatoties uz nelabvēlīgajiem laika apstākļiem, veikuši kopā 42 izstrādes normas. Par darbu septembrī viņi izpelnījuši visvairāk. V. Reiznieks saņēmis 74 rubļus, A. Golmeisters — ap 70 rubļu.

Taču pati labākā izpelņa septembrī bijusi kombainierim Ērikam Siliņam, kurš no novāktās 96 hektāru platības ar SKP-3 markas kombainu izkūlis 162 tonnas graudu un saņēmis 162 rubļus.

Mūsu korespondentu punkts Krustpils ciemā

cējas apmācītas Plaviņu paraugsaimniecībā un Neretas padomju saimniecībā.

Dignājas kolhozā līdz šim nebija specializācijas cūkkopībā. Vaislinieces un barokļus turēja vienkopus mazās novietnēs, kur nebija mehanizācijas. Drīz stāvoklis mainīsies. Top liela bekonu fabrika, kur vienlaikus varēs apkopt 1000 barokļus. Novietni sāka celt tikai šovasar, un tagad tā jau zem jumta. Nākošajā pavasarī te novietos agro metienu sivēnus. Visi darbi šajā fermā būs pilnīgi mehanizēti, un lielo cūku skaitu varēs apkopt divi cilvēki. Sajā bekonu fabrikā gadā varēs nobarot līdz 3000 cūku. Pagaidām kolhozam šāda cūku skaita vēl nav, bet šī lopkopības nozare strauji paplašināsies. Līdz ar jaunās novietnes uzcelšanu varēs izvietot lielās grupās arī vaislinieces.

Lopkopība ir kolhoza «Dignāja» galvenais ienākumu avots. Tāpēc fermu celtniecība un mehanizācija ir pareizs solis, kas ļaus iegūt vairāk produkcijas ar mazāku darba patēriņu.

B. ILJINA

Jaunā maiņa stājas ierindā

Kolhoza brigadierim ir grūts un atbildīgs darba lauks, it sevišķi šogad, kaprīzajos laika apstākļos. Čapajeva kolhozam trūka brigadieru. Šī gada augustā beigās teritoriālā ražošanas pārvalde atsūtīja Višķu lauksaimniecības tehnikuma absolventi Zinaīdu Teivāni.

— Ekonomiski vājās kolhozs, būs grūti, — teica pārvaldes darbinieki.

Jā, Zinaīdai nebija viegli, jo darba apmaksu patiešām par labu saukt nevarēja. Arī disciplīna kliboja. Ir taču kolhozā pat tādi kā Donats Dimants, kas darbā neiziet, tur divas govīs, bet brigadierei piedraud: «Ja augstu lēksi — padzīsīm!»

Neskatoties uz grūtajiem laika apstākļiem — arī darītāju pulks nav liels, — galvenokārt tikai pareizi organizējot un iz-

kārtojot darbā jaunos un vecos kolhozniekus, brigāde tomēr panākusi daudz, izvirzījusi pārejām priekšgalā. Nopļauti visi graudaugi, norakti kartupeļi. Pārējo tūlumu nokopšana ir burtiski nedaudz dienu darbs.

— Visas mūsu cerības uz traktoru. Kaut jel tam nerastos kāda kļūme, — saka brigadiere.

Gribas piebilst: agronomei b. Upeniecei operatīvāk jāizriko traktori, lai cilvēki, atnākuši darbā, negaidītu traktoristu vai noliktavas pārziņa ierašanos, kā tas bieži gadās.

Lai darbi ietu raitāk, valdei jāpadomā arī par brigadiere un speciālistu materiālo ieinteresētību, jāsauc pie kārtības statūtu pārkāpēji un disciplīnas grāvēji.

A. CIMARS,

LKP CK partorga instruktors

TAVAM GRĀMATU PLAUKTAM

Svarīga loma jaunā komunistiskās sabiedrības cilvēka augšanā ir politiskās literatūras studēšanai.

Krievu valodā grāmatnīca var piedāvāt: «POLITISKĀS EKONOMIJAS» jauno izdevumu, A. F. Šiškina «MARKSISTISKĀS ĒTIKAS PAMATI», V. Zasošina un N. Nikulina «PAR PARTIJAS STATUTIEM», kā arī jaunās mācību programmas un citas vērtīgas grāmatas un brošūras.

PSKP CK 1960. gada 9. janvāra lēmumā «Par partijas propagandas uzdevumiem mūsdienu apstākļos» teikts, ka mūsu kadri jāapbruņo ar konkrētās ekonomikas zināšanām. A. Reksņa brošūra «LAUKSAIMNIECĪBAS PRODUKCIJAS PASIZMAKSAS PAZEMINĀŠANA — SABIEDRISKĀS LABKLĀJĪBAS AVOTS» (latviešu valodā) iztirzā vienu no lauksaimniecības konkrētās ekonomikas jautājumiem, kas paredzēts partijas izglītības sistēmas pulciņiem. K. Zujevs savā brošūrā «KOMUNISTISKĀ KUSTĪBA MŪSDIENĀS» atrisina dažas mūsdienu komunistiskās kustības problēmas, kas izriet no vēsturiskā PSKP XXII kongresa programmas. Brošūra «PRETĪM NĀKOTNEI» ir rakstu krājums, kurā sakopota republikas partijas komiteju darba pieredze, īstenojot PSKP XXII kongresa lēmumus. Rakstu krājums «MĀCĀMIES KOMUNISMU — CEĻAM KOMUNISMU» ir labs palīgs komjaunatnes politpulciņu klausītājiem. V. Aleksejeva brošūra «ĢINTS, CILTS, TAUTĪBA UN NĀCIJA» pastāstījis par cilvēku sabiedrības vēsturisko formu — ģinti, cilts, tautības un nācijas izcelšanos. Tā nodēvēs visiem, kas studē marksisma-lenīnisma teoriju. A. Vein-

bergs grāmatā «DARBĀ AUG DARRITAJI» pastāsta par to, kā mūsu republikas uzņēmumu strādnieki cel savu tehniskās izglītības līmeni. J. Kuļikova «RŪPNIECĪBAS UZŅĒMUMOS IEVIESTO IZGUDROJUMU UN RACIONALIZĀCIJAS PRIEKSLIKUMU RADĪTĀ IETAUPIJUMA APREĶINĀŠANAS METODIKA» pamāca, kā aprēķināt ietaupījumus, kas iegūti, ieviešot jauninājumus. A. Aleksejevs brošūrā «DIVU PASAULES SISTĒMU EKONOMISKĀ SACENSĪBA» parāda šīs sacensības īpatnības pašreizējā posmā. Žurnāliste Jekaterina Seveļova savā aprakstu krājumā «CILVĒKIEM VAJADZĪGS MIERS» stāsta par tikšanos aiz mūsu zemes robežām ar dažādu tautību un slāņu iedzīvotājiem. J. Varga darbā «DIVDESMITĀ GADSIMTA KAPITĀLISMS» parādītas pārmaiņas, kas notikušas kapitālisma ekonomikā sakarā ar tā pāreju pēdējā stadijā. J. Skvorcovs-Stepanovs antirelīģiskajā brošūrā «PAR PAREIZU UN NEPAREIZU TICĪBU» stāsta, ka visi dievi ir pašu cilvēku izdomāti un radīti. Katrs ticīgais apgalvo, ka viņa ticība ir pareizā. Istenībā cilvēka saprāts un radošās rokas ir visu varenie, kas pakļauj dabas spēkus un rada milzu vērtības. S. Batrakova brošūrā «PAR MĀKSLAS IDEJISKUMU» pastāstījis par mākslas lielo nozīmi mūsdienās, par to, ka komunistiskās celtniecības straujiem tempiem prasa arī no mākslas īpašu operativitāti, īpašu idejisku skaidrību un mērķtiecību.

Iegādājieties un izlasiet šīs grāmatas!

L. LIVČA,

Jēkabpils grāmatnīcas direktore

SPORTS

Sebežas futbolisti Plaviņās

Šī gada 21. oktobrī Plaviņās (uz Gostiņu laukuma) notika otrā draudzības spēle futbolā starp Sebežas pilsētas izlasi un Plaviņu ķīmiskās mežsaimniecības futbolistiem. Tā bija Sebežas sportistu atbildes vizīte plaviņiešu braucienam uz Sebežu iepriekšējā svētdienā.

Sebežieši bija atbraukuši krietni labākā sastāvā nekā iepriekšējā svētdienā. Arī mūsu komanda spēlēja gandrīz vai savā labākajā sastāvā (trūka vienīgi P. Kalniņa, kura vietā spēlēja jēkabpilietis V. Kokins). Tas solīja interesantu cīņu.

Spēle sākās straujā tempā, un uzreiz sebežieši iegūst teritoriālu pārsvaru, tomēr pie vārtu guvuma viņi netiek, jo mūsu aizsardzība precīzi likvidē visus sebežiešu uzbrukumus. Mūsējie iespējās un pārņem iniciatīvu. 18. minūtē A. Steinbergs iespēlē bumbu pretinieka soda laukumā, pie tās nonāk I. Šķerbergs un ar precīzu raidījumu gūst pirmos vārtus. Pēc 4 minūtēm I. Šķerberga raidījumu viesu vārtsargs izlaiž no rokām, un A. Steinbergs gūst otru vārtus. 27. minūtē viesi vienus vārtus ar 11 m soda sitienu atgūst, bet 35. minūtē I. Šķerbergs no 18 m spēcīgi sit, bumbu trāpa vārtu stabu, maina virzienu un ielido tieklā. Skaisti vārti! Viesi tomēr cīnās ar apbrīnojamu neatlaidību un aukstasinību un līdz puslaika beigām vārtus atgūst. Puslaiks beidzās ar 3:2 mūsu labā.

Otrajā puslaikā iedegas spraiga cīņa par uzvaru. Sebežieši, ātri un precīzi saspēlējoties, nonāk līdz mūsu soda laukumam, un viens no viņu uzbrukumiem beidzas ar vārtu guvumu. Neizšķirts! Pēc tam sebežieši, panākuma iedvesmoti, iesit vēl vienus vārtus, tomēr tiesnesis I. Vitols tos pilnīgi pareizi neatzīst, jo pirms tam bija aizmugurējis stāvokli. Otrā puslaika 12. minūtē V. Kokins no burzmas gūst ceturto vārtus, bet sebežieši drīz vien panāk izlīdzinājumu, jo mūsu aizsardzība nepietiekami novērtē un uzmana ātros viesu uzbrukumus. Sevišķi daudz rūpju mūsējiem sagādā augumā

mazais, bet tehniskais un ātrais viesu uzbrucējs Udras, kurš bija viens no labākajiem spēlētājiem laukumā. Vai tiešām spēle beigsies neizšķirti 4:4, tāpat kā Sebežā?

Līdz spēles beigām 5 minūtes, un tieši šajā atbildīgajā momentā mūsējie prata mobilizēties un gūt izšķirošos vārtus. To autors — I. Šķerbergs, kurš 4 minūtes pirms spēles beigām neatvairāmi ietrieca bumbu viesu vārtu tieklā. Spēle beidzās ar 5:4 ķīmiskās mežsaimniecības futbolistu labā. Vārtu birums gandrīz kā hokejā...

Atvadoties Sebežas pilsētas sporta biedrību savienības priekšsēdētājs b. Drozdeckis un mūsu rajona futbola sekcijas priekšsēdētājs b. Grāvisis apsūdzēja abu republiku rajonu sportistu vārdā sporta sakarus nākošajā gadā paplašināt.

Jāizsaka pateicība Plaviņu pilsētas sporta aktivistiem V. Delikam, I. Šķerbergam, I. Stalam un citiem, kuri sabiedriskā kārtā savēda kārtībā Gostiņu futbola laukumu, kur šogad šis bija pirmais mačs.

Mūsu nelielajam fizikolektīvam gribētos saņemt atbalstu sporta bāzu labiekārtošanā (un arī celšanā) Gostiņu no rajona un Plaviņu pilsētas vadības pusēs. Gostiņu futbola laukums ir vienīgais normāla lieluma laukums rajonā (ja neskaita Jēkabpils kreisā krasta laukumu), tāpēc nesaprotama ir aizbildināšanās, ka tas neesot vajadzīgs, jo Plaviņās, lūk, celšot jaunu modernu stadionu.

Kamēr nav jaunā stadiona, jāuztur kārtībā vecie laukumi, sevišķi tad, kad nākošajā sezonā mūsu futbolistiem vajadzēs aizstāvēt rajona godu «Vārpas» CP Zemgales zonas meistarības izcīņā, kuras nolikums atļauj spēlēt tikai uz normāla lieluma laukumiem. Gribētos dzirdēt Plaviņu pilsētas izpildu komitejas priekšsēdētāja domas šajā jautājumā.

G. KROMIŅŠ,

Plaviņu ķīmiskās mežsaimniecības fizikolektīva priekšsēdētājs

STARPTAUTISKAIS APSKATS

ASV AGRESIJA PRET KUBU. «DZIMTENE VAI NĀVEI!» SAKA KUBIEŠI. PASAULE PROTESTĒ PRET AMERIĶĀNU IMPERIĀLISTU NEPRĀTIGO RĪCĪBU.

ASV naidīgā rīcība pret Kubu, kas kopš revolucionārās Kubas dzimšanas nav mitējusies ne uz brīdi, vainagojusies ar jaunu agresīvu aktu. ASV prezidents pavēlējis amerikāņu jūras kara flotei aizturēt visus kuģus, kas brauc uz Kubu, pārmeklēt tos un neļaut turpināt ceļu kuģiem ar ieročiem, kuri pēc amerikāņu varas orgānu atzinuma ir domāti uzbrukumam. Dota arī pavēle nepārtraukti un rūpīgi novērot Kubu. Tādējādi ASV valdība faktiski nodibina Kubas Republikas jūras blokādi. Tai pašā laikā amerikāņu bāzē Guantanamo, kas atrodas Kubas teritorijā, sāk izcelt jaunus ASV kara spēka kontingentus. Šāda ASV rīcība, uzsvērts Padomju valdības paziņojumā sakarā ar šo aktu, liecina, ka amerikāņu imperiālistiskās aprindas nekautrējas nekādu līdzekļu savos mēģinājumos noņņāgt suverēnu valsti, Apvienoto Nāciju Organizācijas locekli. Lai to izdarītu, tās ir gatavas ieraut pasaulī kara katastrofas bezdibeni.

Savu agresīvo rīcību pret Kubu ASV valdība cenšas attaisnot ar to, ka Kuba, kā izteicies prezidents Kenedijs, esot kļuvusi par «svarīgu Padomju Savienības stratēģisko bāzi» un sakarā ar to apdraudot Savienoto Valstu un pat visu Amerikas kontinenta zemju nacionālo drošību. Šādas apsūdzības aplamība ir acīm redzama. Ikvienam veselīgi domājošam cilvēkam ir skaidrs, ka mītu par Kubas «draudiem» sacerējušas ASV valdošās aprindas, lai attaisnotu savu agresiju pret Kubu.

Kas attiecas uz Padomju Savienības militāro palīdzību Kubai, tad «šīs palīdzības vienīgais mērķis», kā tas norādīts Padomju valdības paziņojumā, «ir sekmēt Kubas aizsardzības spējas».

Ievērojot, cik ļoti nopietns ir ASV valdības radītais stāvoklis, Padomju valdība deva savam pārstāvim Apvienoto Nāciju Organizācijā norādījumu izvirzīt jautājumu par tūlītēju Drošības padomes sasaukšanu, lai izskatītu jautājumu: «Par ANO Statūtu pārkāpšanu un miera apdraudēšanu no Amerikas Savienoto Valstu puses.» 23. oktobrī notika Drošības padomes sēde.

Sēdes vadītājs V. Zorins ierosināja Drošības padomes iesniegtos rezolūcijas projektus un Drošības padomei adresētās Padomju Savienības, Kubas un Savienoto Valstu vēstules izskatīt vienā laikā. Šo priekšlikumu pieņēma. Pēc tam vārdu ņēma ASV pārstāvis Stīvensons. Veselu pusstundu viņš apnicīgi atkārtoja amerikāņu propagandas novārtos izdomājumus par komunistu «agresīvo raksturu», rupji apmeloja PSRS ārpolitiku. Stīvensons nevarēja minēt nevienu kaut cik vērā ņemamu argumentu, kas attaisnotu Savienoto Valstu agresīvos pasākumus pret kubiešu tautu.

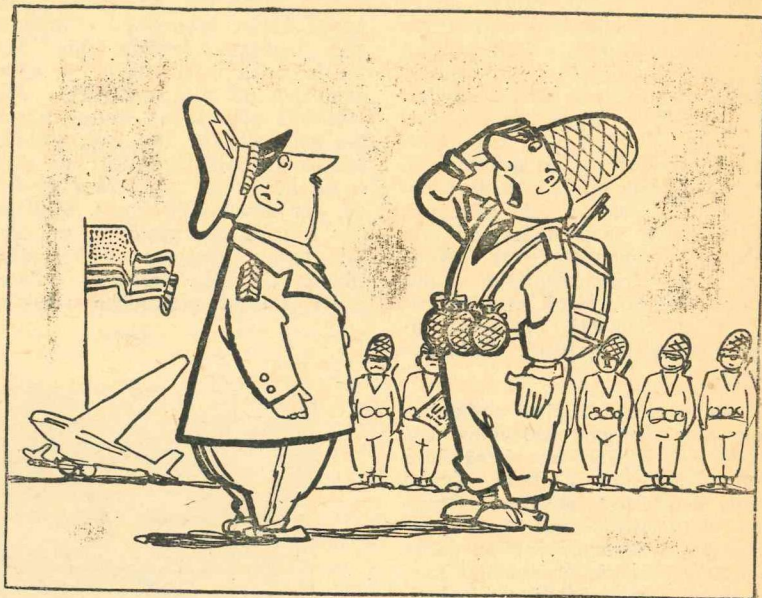
MUMS ATBILD

Darba kavētāji sodīti

Rakstā «Ja iecietība vadības mēraukļa», ko «Padomju Daugava» publicēja 13. oktobrī, bija minēti trūkumi darba organizācijā ražas novākšanā mūsu saimniecībā. Kolhoza valde 16. oktobrī apsprieda rakstu un nolēma pieteikt nesaudzīgu cīņu visiem dīkdiem un slaišiem. J. Galviņam un M. Kļaviņai aizrādīja par neregulāru piedalīšanos kolhoza darbā. K. Lejiņu un G. Horošilovu sodīja, atskaitot katram 3 izstrādes dienas. A. Dzimto par sistemātisku neierašanos darbā valde nolēma nodot sabiedriskajai tiesai. Kartupeļu stādījumi visā 43 hektāru platībā novākti. Labības nokopšana organizēta ne tikai ar kombainiem, bet arī ar plaujmašīnām un rokas izkaptīm.

L. DRELE,

kolhoza «Laukezers» partijas pirmorganizācijas sekretāre

— Nu, Harri, kas tu tagad esi?

— Laosā, Dienvidkorejā, Vjetnamā biju misionārs un kara instruktors. Tagad tikai «Kubas emigrants»!

D. BELOVA (TASS) zīmējums

Dedzīgu, savijņojošu runu sēdē teica Kubas pārstāvis Inčāustegi. Viņš atmaskoja Vašingtonas apgalvojumus, ka mazā Kuba apdraudot Savienotās Valstis.

Pēc tam runāja PSRS pastāvīgais pārstāvis Apvienoto Nāciju Organizācijā V. Zorins. Viņš norādīja, ka, pat pavisam iepazīstoties ar ASV pārstāvja runu, kļūst skaidrs, cik nevarīga visas pasaulas sabiedriskās domas un Drošības padomes priekšā ir ASV valdība, cik veltīgi ir tās mēģinājumi aizstvēt savus agresīvos pasākumus pret Kubu. PSRS pārstāvis atzīmēja, ka Savienoto Valstu avantūristiskā rīcība pret Kubu, tāpat arī prezidenta Kenedija paziņojums, kurā viņš motivē šādu rīcību, liecina, ka ASV imperiālistiskās aprindas neatsakās ne no kādiem līdzekļiem savos mēģinājumos noņņāgt suverēnu valsti, ANO locekli.

PSRS pārstāvis iesniedza Drošības padomes izskatīšanai rezolūcijas projektu, kurā nosodīta ASV valdības rīcība, ar ko tiek pārkāpti ANO Statūti un pastiprināti kara draudi. Rezolūcijas projektā prasīts, lai ASV valdība atceltu savu lēmumu pārbaudīt citu valstu kuģus, kas dodas uz Kubas krastiem. Rezolūcijas projektā ierosināts arī, lai ASV valdība izbeigtu jebkādu iejaukšanos Kubas Republikas un citu valstu iekšējās lietās, un izteikts aicinājums Savienotajām Valstīm, Padomju Savienībai un Kubai sākt sarunas, lai normalizētu stāvokli un līdz ar to novērstu kara izcelšanās draudus. Runādams Drošības padomē, Padomju Savienības delegāts V. Zorins teica, ka grūtajā brīdī Kuba nepalik viena. Kubas Republika, sacīja Padomju valdības galva N. Hruščovs, vienmēr var cerēt uz padomju tautas palīdzību un atbalstu. Padomju valdības brīdinājumi, kas adresēti Tautas Kubas ienaidniekiem, paliek spēkā arī tagad.

Atbildot uz amerikāņu imperiālistu noziedzīgiem plāniem, Kubas tauta vēl vairāk palielina modrību, un ciešāk sakļaujas ap valdību un savu vadoni Fidelu Kastro. Kubā izsludināts kara stāvoklis. Republikas bruņotajos spēkos iekļāvušies simtiem tūkstošu jaunu cīnītāju. Banditiskā pavēle bloķēt Kubu no jūras nebaida mūsu tautu, sarunā ar «Pravdas» korespondentu sacīja strādnieks Huans Antonio Meroso. Lai aizsargātos,

Kubai ir drosme, komunistu pārliecība, draugi un ieroči.

Imperiālisti grib noņņāgt Kubas revolūciju, jo baidās, ka šai revolucionārajai priekšzīmei var sekot citas Latīņamerikas tautas, kas smok Savienoto Valstu koloniālajā jūgā. Turklāt nacionālās neatkarības un sociālā taisnīguma idejas, ko pasludinājusi Kubas revolūcija, arvien saprot un atbalsta Latīņamerikas zemju tautas. Latīņamerikas tautām Kuba ir bāka, kas rāda ceļu, kurš jāiet, lai atbrīvotos no imperiālisma un koloniālisma jūgā. Tāpēc arī jaunais ASV agresīvais akts pret Kubu Latīņamerikā radījis neredzētu sašutumu un protestu vilni. Cīles darbaļaužu vienotais arod biedrību centrs nosodījis ASV pasākumus, kas saistīti ar Kubas blokādi, un izteicis gatavību sarīkot visā valstī streiku, lai atbalstītu Brīvības salu.

Prezidenta Kenedija pasludinātais agresijas plāns pret Kubu rāda tautām, ka amerikāņu imperiālisti, kas šodien prasa grozīt sabiedriski politisko sistēmu Kubā, prasa Kubas atbrūnošanos, jau rīt var izvirzīt šādas prasības citām valstīm. Norādīdams uz to, Apvienotās Arābu Republikas Nacionālās miera piekritēju padomes ģenerālsēdētājs Holids Mohi ed Dins aicina Āfrikas, Āzijas un Latīņamerikas zemju tautas vienotā frontē cīnīties pret nekaunīgajām ASV prasībām.

Amerikāņu agresīvos plānus ar satraukumu un bažām uzņēmušas arī buržuāziskās aprindas NATO bloka zemēs. Tāds «militārs akts kā blokāde», raksta angļu avīze «Daily Mail», pasliktinās starptautisko stāvokli. Mūs moka doma, ka jebkāda naidīga rīcība pret Kubu ir liela kļūda». Rietumeiropas valstu galvaspilsētās, raksta franču buržuāziskā avīze «Monde», jūtamās bažas par iespējamām ASV agresīvo pasākumu sekām. Ārzonu prese atzīmē, ka bijušais ASV valsts sekretārs Ačsons un ASV pārstāvis NATO blokā Finlēters, kas uzturas Parīzē, izdara spiedienu uz ASV sabiedrotajiem Eiropā, lai tos iejauktu bistamajā avantūrā pret Kubu. D. KASATKINS

Redaktore B. IKLĀVA

Izsaku sirsnīgu pateicību 11. ATK darbinieku kolektīvam un visiem, kas piedalījās mana vīra Otto Jāņa d. Razavskas bērēs.

Sieva

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālrunī: redaktores — 2342, redaktores vietnieci un sekretārei — 2262, redaktores vietnieci — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un šoļu nodaļu vadītājiem — 2340, īpašais vads tālsatiksmēi — 7. Redakcija: Jēkabpils, Brīvības ielā 212. «Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне Екабпилсского территориального производственного колхозно-совхозного управления.